

Hej kandidat navn.

Jeg skriver til dig i din egenskab af folketingskandidat for **Liberal Alliance/Venstre**, i håb om at du kan hjælpe mig med det følgende.

Jeg har efterhånden i et par år været optaget af, at vores system tilsyneladende er indrettet på den vis, at folk der har været langtidssyge og er i bedring, gerne vil samarbejde med kommunerne og påbegynder arbejde, men ikke helt har genvundet deres gamle helbred, i nogle tilfælde falder imellem alle stolene.

Hvis vi nu så tager eksempelvis et kræftforløb, kan man heldigvis opleve at man begynder at blive bedre når den intensive behandling er overstået, uden at man dermed er fuldstændig frisk, og derfor godt kan begynde at varetage nogen timer på arbejdsmarkedet. Der er en række andre sygdomsforløb der er tilsvarende, både fysiske og psykiske. I de tilfælde kan man blive overtalt til at raskmelde sig, fordi kræftsygdommen er behandlet, og der "kun" er eftervirkninger der hindrer den fulde arbejdsdygtighed, og efterfølgende er man helt uden socialt sikkerhedsnet og henvist til ægtefælleforsørgelse.

Dette har givet anledning til en længere dialog med "magten i samfundet", i min søgen efter hvem der kan og vil gøre noget.

I denne proces er jeg ind til videre stødt på især 3 typer af reaktion.

Kommunerne.

Jævnligt bliver jeg oplyst om hvorvidt kommunerne generelt gør en god indsats, at kommunerne har fået de relevante værktøjer og at man centralt gerne vejleder kommunerne til en bedre indsats.

- Måske er denne type af svar et udtryk for at Christiansborg er vant til at søge SKYLDIGE. En tænkningstype der både kan være "det er regeringens skyld", "det er den tidligere regerings skyld" eller "det er kommunernes skyld" evt. "Kommunerne gør noget andet end vi forventer, men de skal også have deres kommunale frihed".
- Måske er årsagen, at man tænker: "dette her MÅ simpelthen være en kommunal opgave". Det troede jeg også umiddelbart, men lærte at sådant er det ikke, og siden har jeg opfattet det som en systemfejl.

Kommunerne er på nuværende tidspunkt helt uden en rolle i det jeg er optaget af. Med den nuværende lovgivning og retspraksis er disse borgere ikke en kommunal opgave, og deres vanskelige situation afvises med fuld rette af kommunerne, der kun skal løse kommunale opgaver.

At der er et reelt hul i ansvaret for denne lille gruppe fremgår også af ministeriets svar.

Jeg finder at det kunne blive en kommunal opgave - men der er aktuelt ingen kommunal "skyld".

Kompliceret.

Jeg har i processen også stødt på rygmarvsreaktioner om, at dette område er meget kompliceret, faktisk så kompliceret at andre må forklare dette, helst embedsværket.

Jeg har nok en tendens til at anskue den type udsagn ud fra den gamle tommelfinger regel:
"Beslutninger der ikke kan forklares kan ikke forsvares."

Skal ændres.

Jeg er heldigvis også stødt på mange, der ikke har svært ved at se, at her er noget galt, og derfor skal det forandres.

Ingen reaktion.

Endeligt er der også forekommet en del: Ingen reaktion.

De folk der befinder sig bag Christiansborgs tykke mure og tilsyneladende helst vil undgå forandringer, har været lidt afvisende over for at tage en demokratisk dialog.

Måske er Christiansborg uvant med tilgangen:

- her er et problem
- her er en lovgivningsmæssig løsning
- der er ingen skyldige, men en vedtagelse vil være velkommen.

Jeres ordfører på området var indledningsvis meget forstående og hjælpsom, men siden har der manglet svar.

Du kan du følge hele processen med ministerie, MFer osv. her: <http://www.overlund.dk/systemfejl/>

Nogen gange kan lysten til at svare blive forbedret, hvis ens partifæller ytrer sig, så jeg tænkte at du måske kunne bidrage til at fremme den demokratiske samtale med et svar på, hvad din egen holdning er til den systemfejl jeg har mødt, og som ikke berører særligt mange, men for de ramte er økonomisk hård.

Bør denne systemfejl efter din mening rettes, eller er den for lille til at det er politisk interessant?